

Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 4 października 1954 r. (poz. 1096).

REGULAMIN KOMISJI KWALIFIKACYJNEJ DO SPRAW INDYWIDUALNEGO BUDOWNICTWA MIESZKANIOWEGO PRYZAKŁADOWEGO

1. Komisja kwalifikacyjna do spraw indywidualnego budownictwa mieszkaniowego przyzakładowego przy zakładzie pracy, prowadzącym akcję przyzakładowego budownictwa mieszkaniowego, zwana w dalszym ciągu „komisją”, kwalifikuje osoby, które będą uprawnione do korzystania z pomocy Państwa w ramach indywidualnego budownictwa mieszkaniowego przyzakładowego, oraz decyduje o przyznaniu pożyczek w ramach ustalonych limitów na to budownictwo.

2. Komisja, o której mowa w ust. 1, składa się z:

- 1) 2 członków powołanych przez dyrekcję zakładu pracy,
- 2) 1 członka z właściwego oddziału terenowego Banku Inwestycyjnego, delegowanego przez dyrektora oddziału działającego na terenie siedziby prezydium wojewódzkiej rady narodowej, oraz
- 3) 2 członków delegowanych przez radę zakładową bądź radę miejscową.

3. Funkcje przewodniczącego komisji pełni jeden z członków powołanych przez dyrekcję zakładu pracy (ust. 2 pkt 1) wyznaczony w tym celu przez dyrekcję.

4. Powołanie członków komisji następuje przez doręczenie pisma powołującego bądź delegującego. Odwołanie członków komisji następuje w tym samym trybie.

5. Okres trwania kadencji członków komisji trwa 2 lata.

6. Dyrekcja zakładu pracy może utworzyć w razie konieczności dwa lub kilka kompletów orzekających komisji. W tych przypadkach następuje dodatkowe powołanie odpowiedniej liczby członków komisji przez instytucje wymienione w ust. 2 z zachowaniem stosunku określonego w tym przepisie. Przewodniczącego kompletu wyznacza spośród członków powołanych przez dyrekcję przewodniczący komisji.

7. Posiedzenia komisji zwołuje przewodniczący komisji.

8. W razie nieobecności przewodniczącego zastępuje go drugi z członków komisji powołanych przez dyrekcję zakładu pracy.

9. Posiedzenia komisji są niejawnne. Wnioski referuje przewodniczący lub wyznaczony przez niego członek komisji.

10. Orzeczenia komisji zapadają zwykłą większością głosów, przy czym w razie równości decyduje głos przewodniczącego. Do ważności orzeczeń wymagana jest obecność przynajmniej trzech członków komisji, w tym jednego powołanego przez dyrekcję zakładu pracy, a drugiego delegowanego przez radę zakładową bądź radę miejscową.

11. Komisja wydaje orzeczenie po szczegółowym rozpatrzeniu wniosków kandydatów i opinii rady zakładowej bądź rady miejscowej. Przed wydaniem orzeczenia komisja powinna zażądać od prezydium właściwej rady narodowej danych dotyczących stanu majątkowego wnioskodawcy i jego warunków mieszkaniowych. Ponadto komisja może żądać wyjaśnień od wnioskodawcy, urzędów i instytucji. W razie potrzeby komisja może wezwać wnioskodawcę na posiedzenie celem złożenia dodatkowych wyjaśnień.

12. Z przebiegu posiedzenia należy sporządzić protokół, który między innymi powinien zawierać ewentualne zastrzeżenia członków komisji co do orzeczenia. Protokół podpisują przewodniczący i protokolant, wyznaczony przez dyrekcję zakładu pracy.

13. Orzeczenie powinno zawierać:

- 1) wymienienie komisji,
- 2) imiona i nazwiska przewodniczącego i członków komisji,
- 3) datę wydania orzeczenia,
- 4) imię i nazwisko wnioskodawcy,
- 5) ustalenie, czy wnioskodawcę zakwalifikowano do korzystania z pomocy Państwa w ramach indywidualnego budownictwa mieszkaniowego,
- 6) w przypadku gdy wniosek dotyczy pożyczki — wysokość przyznanego kredytu, terminy spłaty, jak również warunki kredytu, a w szczególności warunki terminowego rozpoczęcia i zakończenia robót budowlanych oraz postawienia z chwilą zakończenia robót zajmowanego dotychczas przez wnioskodawcę mieszkania do dyspozycji właściwemu organowi dysponującemu i zamieszkania w wybudowanym domu.

Orzeczenie podpisują przewodniczący i członkowie komisji.

14. Po wydaniu orzeczenia, które jest ostateczne, komisja przekazuje akta sprawy dyrekcji zakładu pracy, która zawiadamia wnioskodawcę o zapadłym orzeczeniu. Odpis orzeczenia przyznającej pożyczkę komisja przesyła oddziałowi Banku Inwestycyjnego, właściwemu ze względu na miejsce zamierzonej budowy.

15. Sprawę wynagrodzenia za udział w posiedzeniach dla przewodniczącego i członków komisji oraz protokolanta uregulują właściwi ministrowie we własnym zakresie.

16. Czynności kancelaryjne związane z działalnością komisji wykonuje administracja zakładu pracy.

1097

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU DROBNEGO I RZEMIOSŁA

z dnia 30 września 1954 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szkolenia zawodowego młodocianych zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych.

Na podstawie art. 8 ust. 3 dekretu z dnia 2 sierpnia 1951 r. o pracy i szkoleniu zawodowym młodocianych

w zakładach pracy (Dz. U. Nr 41, poz. 311) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła z dnia 17 czerwca 1952 r. w sprawie szkolenia zawodowego młodocianych zatrudnionych w zakładach rzemieślniczych (Monitor Polski Nr A-59, poz. 904) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,
- b) w ust. 1 po wyrazie „załącznik” dodaje się wyrazy „nr 1”,
- c) dodaje się nowy ust. 2 w brzmieniu:
„2. Czasu szkolenia teoretycznego (§ 7) odbywanego na kursach z oderwaniem od pracy nie wlicza się do czasu szkolenia określonego w załączniku nr 1.”;

2) w § 8:

- a) treść dotychczasową oznacza się jako ust. 1,
- b) dodaje się ust. 2, 3 i 4 w brzmieniu:
„2. Prezes izby rzemieślniczej może dopuścić młodocianego do czeladniczego egzaminu kwalifikacyjnego pomimo nieukończenia szkolenia teoretycznego, o ile młodociany szkolenia tego nie mógł ukończyć z powodu niezorganizowania w miejscowości, w której młodociany odbywa naukę, kursu zawodowego umożliwiającego odbycie szkolenia bez oderwania od pracy lub z powodu braku możliwości odbycia szkolenia teoretycznego z oderwaniem od pracy.

3. W przypadku określonym w ust. 2 egzamin młodocianego powinien obejmować sprawdzenie wiadomości teoretycznych.

4. Izby rzemieślnicze obowiązane są udostępnić młodocianym, którzy nie mają możliwości ukończenia szkolenia teoretycznego, materiały szkoleniowe w oparciu o właściwy program.”;

3) w § 9 po zdaniu pierwszym dodaje się zdanie w brzmieniu:

„W przypadku określonym w § 8 ust. 2 w skład komisji egzaminacyjnej powinien wejść ponadto delegat Zakładu Doskonalenia Rzemiosła.”;

4) § 11 otrzymuje brzmienie:

„§ 11. Przepisy niniejszego zarządzenia odnoszą się odpowiednio do szkolenia młodocianych w warsztatach szkoleniowo-produkcyjnych, prowadzonych przez Zakłady Doskonalenia Rzemiosła, z tym że czas nauki w tych warsztatach określa wykaz skróconego czasu szkolenia w warsztatach Zakładów Doskonalenia Rzemiosła, stanowiący załącznik nr 2 do niniejszego zarządzenia.”;

5) dotychczasowy § 11 otrzymuje oznaczenie § 12,

6) załącznik do zarządzenia: „Wykaz czasu szkolenia w zawodach rzemieślniczych” oznacza się jako załącznik nr 1,

7) dodaje się załącznik nr 2 w następującym brzmieniu:

„Załącznik nr 2 do zarządzenia Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła z dnia 17 czerwca 1952 r. (poz. 904).

WYKAZ SKRÓCONEGO CZASU SZKOLENIA W WARSZTATACH SZKOLENIOWO-PRODUKCYJNYCH ZAKŁADÓW DOSKONALENIA RZEMIOSŁA

1. Bednarstwo beczkowe i naczyniowe	łącznie 18 miesięcy
2. Betoniarstwo	„ 12 „
3. Bielizniarstwo damskie, męskie i dziecięce	„ 18 „
4. Blacharstwo budowlane i naczyniowe	„ 18 „
5. Brązownictwo — wyrób przedmiotów z metall półszlachetnych	„ 24 „
6. Cholewkarstwo	„ 12 „
7. Cukiernictwo — ciastkarstwo - lodziarstwo	„ 18 „
8. Elektromechanictwo silnikowe	„ 21 „
9. Fotografowanie	„ 24 „
10. Fryzjerstwo damskie i męskie	„ 18 „
11. Grawerstwo — wyrób pieczęci i rytowanie	„ 24 „
12. Instrumenty muzyczne — lutnictwo	„ 24 „
13. Introligatorstwo — oprawa książek i wyrób galanterii introligatorskiej	„ 18 „
14. Kamieniarstwo budowlane i nagrobkowe	„ 24 „
15. Kołodziejstwo pojazdowe	„ 18 „
16. Koszykarstwo	„ 18 „
17. Kowalstwo — wyrób i naprawa narzędzi rolniczych (uniwersalne dla wsi)	„ 24 „
18. Krawiectwo damskie:	
a) miarowe ciężkie	„ 24 „
b) „ „ lekkie	„ 18 „
19. Krawiectwo męskie — miarowe cywilne i mundurowe, spodniarstwo	„ 24 „
20. Kuśnierstwo — futrzarstwo	„ 24 „
21. Malarstwo dekoracyjne	„ 18 „
22. Mechanictwo maszyn do szycia	„ 18 „

	łącznie 24 miesiące	
23. Mechanictwo ortopedyczne	"	18
24. Modelarstwo odlewnicze	"	18
25. Odlewnictwo żeliwne	"	18
26. Optyka — naprawa przyrządów optycznych	"	24
27. Parasolnictwo	"	12
28. Piekarstwo	"	18
29. Radiomechanictwo	"	24
30. Rymarstwo — wyrób upręży	"	18
31. Stolarstwo:		
a) budowlane	"	18
b) meblowe	"	24
32. Szewstwo — wyrób i naprawa obuwia	"	18
33. Szewstwo ortopedyczne	"	24
34. Szklarstwo + budowlane i szlifierstwo szkła	"	18
35. Sztukatorstwo	"	24
36. Ślusarstwo i naprawa maszyn:		
a) ślusarstwo budowlane	"	15
b) naprawa maszyn rolniczych	"	18
c) tokarstwo metalu	"	18
d) spawalnictwo	"	12
e) wyrób narzędzi	"	24
37. Ślusarstwo samochodowe:		
a) naprawa silników samochodowych	"	24
b) naprawa podwozi samochodowych	"	18
c) elektromechanictwo samochodowe	"	21
38. Wydmuchiwanie szkieł laboratoryjnych	"	12
39. Zduństwo — budowa pieców pokojowych i kuchennych	"	18
40. Zegarmistrzostwo	"	24
41. Złotnictwo — jubilerstwo	"	24

Rzemiosła koncesjonowane.

1. Instalatorstwo wodno-kanalizacyjne gazowe oraz instalatorstwo centralnego ogrzewania (niekoncesjonowane)	"	24
2. Instalatorstwo elektryczne	"	18

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu Drobego i Rzemiosła:
w z. M. Olszewski

1098

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 1 października 1954 r.

w sprawie uzupełnienia „Norm zużycia materiałów pędnych w eksploatacji pojazdów samochodowych”.

Na podstawie art. 1 i art. 2 pkt 9 dekretu z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 7, poz. 58) zarządza się, co następuje:

§ 1. We wkładce do „Norm zużycia materiałów pędnych w eksploatacji pojazdów samochodowych SM-161”, zatwierdzonej zarządzeniem Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 15 maja 1952 r. w sprawie zmiany „Norm zużycia materiałów pędnych w eksploatacji pojazdów samochodowych” (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-53, poz. 788 i z 1954 r. Nr A-64, poz. 835), wprowadza się w § 7 następujące uzupełnienie:

1) w końcu tabeli 1 „Samochody osobowe” w odpowiednich rubrykach dodaje się:

„24 — Skoda — 1200 — 9,5,
25 — Skoda — 1200 — sanitarka — 10,5”.

2) w końcu tabeli 6 „Samochody ciężarowe z silnikiem niskoprężnym (gaźnikowym)” w odpowiednich rubrykach dodaje się:

„103 — Skoda — 1200 — furgon — 10,5”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: J. Rustecki